

Hotelschip AliB2 laat je nieuwe vaargebieden ontdekken. Vijf sloepen varen met hem mee (deel 1)

<http://www.godevaert.nl/hotelschip-alib2-laait-je-nieuwe-vaargebieden-ontdekken-vijf-sloepen-varen-met-hem-mee-deel-1>

Op de Amstel is het tussen Ouderkerk en Amsterdam een gekkenhuis. Je komt van alles tegen. Motorjachten, speedboten, rubberbootjes en een enkele drijvende badkuip. En natuurlijk [sloepen](#), heel veel [sloepen](#). Hier en daar laveert een manmoedige roeier zijn skiff tussen deze mallemolen door. Ik kijk mijn ogen uit. Vaarregels worden aan laarzen gelapt, maar er valt geen onvertogen woord en iedereen lijkt zich aan het uitzonderlijk mooie weer te laven. Dit is geen varen maar flaneren op het water. Waar gaan al deze bootjes naartoe? “Ik vrees naar waar ze vandaan komen,” grapt Gerrit Wassenburg kapitein en eigenaar van de AliB2.

Godevaert vaart als gast mee met het hotelschip van Gerrit en zijn partner Christiane Niepel. Er staat ons een tocht van vier dagen vanuit Alphen aan de Rijn bovenlangs Amsterdam en weer terug te wachten. Rond 10 uur vanochtend zijn we op weg gegaan voor onze eerste etappe van Alphen naar Amsterdam. De volgende dagen zullen we Purmerend en Haarlem als pleisterplaatsen kiezen. AliB2 begeleidt vijf sloepen die mee opvaren. Of eigenlijk vier, want de vijfde boot is een originele Kaaglander, een platbodem van negen meter waarmee in vroegere tijden turf, grond en mest werd gevaren. Een bont gezelschap met één gezamenlijke passie: het genieten van sloepvaren.

Het traject tussen de Oude Rijn en Uithoorn verloopt rustig. Er zijn nog maar weinig boten op het water. De Tolhuissluis bij Nieuwveen is onze eerste hindernis. De AliB2, die stamt uit 1926, trekt als hij wordt geschut veel bekijks van de fietsers en wandelaars die staan te wachten. Na Uithoorn neemt het vaarverkeer toe. En ook op de dijken langs het Amstel-Drecht kanaal vertonen zich steeds meer fietsers, al dan niet met elektrische ondersteuning. En motoren, hele colonnes motoren. Veel bemanningen van de vaartuigen die ons passeren zwaaien enthousiast. Ik voel me net de koningin. Vlak voorbij het fort Nessersluis slaan Dirk en Nel in hun Damarin rechtsaf om een ommetje te maken door de Oude Waver en Bullewijk naar Ouderkerk. Een wat rustigere route dan rechtdoor via de Amstel. Maar wel met een aantal bruggetjes onderweg.

Vlak voor Ouderkerk heb ik vanaf het water zicht op drie kerktorens die door de negentiende-eeuwse architect Pierre Cuypers zijn ontworpen. Achter me de Urbanus kerk van Nes aan de Amstel, voor me die van Ouderkerk en links tussen de flats van Amstelveen door, heel in de verte, die van Bovenkerk. Er zijn tussen Uithoorn en Amsterdam veel terrasjes waar je kunt aanleggen. Het Rechthuis, De Vergulde Zon, De Zwarte Kat, Het Jagershuis, Loetje aan de Amstel, het Kleine Kalfeje en café Hesp aan de Weesperzijde. In Ouderkerk passeren we het voetveer dat al tientallen jaren door vrijwilligers in de vaart wordt gehouden. De Amsterdam ArenA ligt maar op een paar honderd meter en de skyline van de Amsterdamse Omval is indrukwekkend.

Voor het eerst in mijn leven gaat de Berlagebrug voor me open. Ik bedenk hoe vaak ik als fietser of automobilist voor de slagbomen heb staan wachten. Het afmeren aan de Weesperzijde verloopt vlekkeloos. De sloepjes die onze gereserveerde plaats versperren, worden door de eigenaren zonder morren verplaatst. De AliB2 en zijn gevolg trekken veel bekijks van de Amsterdammers die op de grasstrook tussen de kade en de weg liggen te chillen.

De deelnemers aan onze tocht wisselen op het zonedek hun ervaringen uit en na een uurtje klinkt de bel voor het diner. 's Avonds maken we een ommetje langs de Amstel, steken die via de Magere Brug over en slenteren door de oude volkswijk De Pijp terug naar ons moederschip. De bewoners van de hoofdstad zijn relaxter dan de meeste gasten van de AliB2 hadden durven vermoeden. Het voelt gewoon goed op deze zwoele zondagse zomeravond en Jan verzucht: “Tjee, dit is genieten man! Als me vader had geweten dat ik ooit nog hier in Amsterdam zou aanleggen had ie vast gezegd dat je toch ook lekker op de Braassemermeer kunt varen.”

Godevaert publiceert komende periode het complete verslag van deze tocht in delen. Blijf

www.godevaert.nl volgen.

Foto's van de 1ste dag kun je op [Facebook pagina van Godevaert bekijken](#)>>

Meer foto's van de andere dagen klik deze link aan>> [Facebook pagina van Godevaert](#) >>

Zij voeren mee met de AliB2:

Rob en Willy uit Vinkeveen (Maril 860)

Jan en Ellen uit Alphen aan de Rijn (platbodem Kaaglander)

Hans en Ina uit Bodegraven / Meije (Bellus 580)

Har en Gé uit Leiden (Antaris 520)

Dirk en Nel uit Reeuwijk (Damarin 580)

De AliB2

De Ali-B2 is in 1926 gebouwd op de werf van de Firma Boot, scheeps- en motorenbouwers te Alphen. Het vrachtschip behoort tot het scheepstype 'Luxe Motor'. In de Ali-B2 draait nog steeds een dieselmotor van de voormalige motorenfabriek 'De Industrie' uit Alphen. Als vrachtschip heeft het schip in haar vijftenzestig

werkzame jaren zand en grind over de Nederlandse en Duitse wateren vervoerd. In 1991 heeft Gerrit Wassenburg het schip met aandacht voor haar historie omgebouwd tot een comfortabel en sfeervol passagiersschip, waarbij haar stoere uiterlijk behouden is gebleven.

www.ali-b2.nl

AliB2 laat je nieuwe vaargebieden ontdekken. Vijf sloepen varen met hem mee (deel 2): Amsterdam-Purmerend

<http://www.godevaart.nl/alib2-laait-je-nieuwe-vaargebieden-ontdekken-vijf-sloepen-varen-met-hem-mee-deel-2-amsterdam-purmeren>

De volgende dag gaan we al vroeg op weg naar Purmerend. Ik vaar mee op de [Maril 860 sloep](#) van Rob en Willy. Via de Nieuwe Herengracht gaat het richting 't IJ. Voor de wat minder ervaren sloepvaarder een psychologische drempel. Maar Gerrit geeft voldoende tips hoe we dit grote vaarwater het best kunnen oversteken. Achteraf een peulenschilletje, vooral omdat er vandaag nauwelijks beroepsvaart is en het uitzicht is naar alle kanten onbelemmerd. Ina is als dochter van een sleepbootkapitein al helemaal niet onder de indruk: "Als kind was ik wel wat meer gewend."

De Willem I sluis geeft enige vertraging omdat we in eerste instantie aan de verkeerde kant afmeren, maar er is voldoende tijd, dus waarom gestres? Het is tenslotte vakantie. Door het Noord-Hollands kanaal varen we tot Het Schouw om daar af te buigen richting Broek in Waterland. Het pittoreske plaatsje met zijn typische houten geveltjes is een prima tussenstop om van de lunch te genieten en de benen te strekken. Hetzelfde geldt voor Monnickendam en Edam. We besluiten echter om aan boord te lunchen en een flesje rosé open te trekken bij de overheerlijke quiche die Christiane heeft meegeven. Voor iedereen is Waterland een onbekend vaargebied en we kijken ons ogen uit! We passeren prachtige woonboten en watervilla's. Tussen Edam en Purmerend varen we afwisselend tussen rietkragen en polderdijkjes door. Hier en daar is het ondiep en de Maril schroeft veel bagger boven. Je kunt hier goed zien hoe diep de in de zeventiende eeuw drooggemalen polders liggen. Rechttop in de sloep tuur ik over de dijk. We varen op dezelfde hoogte als de toppen van de boerderijdaken in de Purmer. Het leven lijkt hier stil te staan, en dat op geen 20 km van het hectische Amsterdam.

Een paar keer maak ik me nuttig door voor in de sloep als ballast te dienen zodat de Maril net voldoende diepgang krijgt om onder de brug door te sluipvaren. Het is centimeter werk en we moeten diep duiken om ons hoofd niet aan de brug te stoten. De hoge flats aan de rand van Purmerend onderbreken ruw het landschap. Oud Amsterdammers, die in de jaren zeventig hun schamele woningen in de Jordaan of de Pijp verruilden voor een ruim appartement, bewonen ze waarschijnlijk. Rob geeft grijnzend een dot gas om een hekgolf te trekken waar twee jonge meiden gillend en proestend inspringen. Big fun! Achteromkijkend zien we dat de vissers op de andere oever minder enthousiast zijn en we maken een verontschuldiging gebaar. We passeren in Purmerend vier bruggen en krijgen overal een joviale groet van de brugwachter. In het haventje bij de sluis leert Rob me de mastworp en we praten bij met de schippers van de andere sloepen. Nancy heeft de scepter in de kombuis van Christiane overgenomen. Har en Gé arriveren een uurtje later omdat ze bij Monnickendam in het Stinkevuil tussen het riet hebben gelegen om van de omgeving en hun lunch te genieten. Een verstandige keuze, want achteraf is de vaartijd korter dan gepland.

AliB2 laat je nieuwe vaargebieden ontdekken. Vijf sloepen varen met hem mee (deel 3): Purmerend-Haarlem

<http://www.godevaart.nl/alib2-laait-je-nieuwe-vaargebieden-ontdekken-vijf-sloepen-varen-met-hem-mee-deel-3-purmerend-haarlem>

Vergeleken met Amsterdam is Purmerend kleinschaliger en rustiger, maar zeker interessant om een loom avondwandelingetje te maken. Stilletjes bereiden we ons voor op de dag van morgen. Dan wacht het Noordzeekanaal, een nieuwe uitdaging. Jan en Ellen in hun Kaaglander besluiten meteen de alternatieve route te nemen, want ze hebben helemaal geen zin om zich druk te maken tussen die zeeschepen en snelvarende vleugelboten.

Aan het ontbijt neemt Gerrit de route van Purmerend naar Haarlem nog eens door. Als je kiest voor de Nauernasche vaart scheelt dat acht kilometer varen over het Noordzeekanaal. Net als Jan en Ellen besluiten Dirk en Nel in hun Damarin en Hans en Ina in hun Bellus deze vaart te verkennen. Geen verkeerde keuze, want met aan de ene oever Wormerveer en Zaanstad en aan de andere kant Krommenie en Assendelft valt er veel afwisselends te zien. Bovendien zijn er nauwelijks andere vaartuigen op het water, dus ook de schippers kunnen in alle rust de omgeving in zich opnemen. De Forbo fabriek in Krommenie is al van ver te zien en vlak voor dit

industriële complex moeten we onder de spoorbrug door. We treffen het, want als we komen aanvaren krijgen we vrijwel direct groen licht. Aan het eind van de vaart wacht het sluisje bij Nauerna om daarna stuurboord uit het Noordzeekanaal op te varen.

Rob en Willy en Har en Gé gaan de uitdaging aan. Ze zijn goed voorbereid om die acht kilometer meer over het Noordzeekanaal te varen. Aan het eind van de Knollerdammervaart gaan ze niet rechtdoor richting molen De Woudaap, maar bakboord uit de Zaan op. Ze varen over breed water en vergapen zich aan de talloze fabriekjes, pakhuizen en huisjes met traditionele geveltjes uit lang vervlogen tijden. Vele zijn gerestaureerd en stralen weer hun oude allure uit. Het beeld is afwisselend en de geur van cacao prikkelt de neus. Het contrast met het polderlandschap op het eerste deel van de route is groot, maar daarom niet minder interessant. Bovendien is de Zaanse Schans een attractie op zich, hoewel beide schippers besluiten hier niet af te meren. Het is namelijk nog een eindje varen naar Het Noordzeekanaal levert geen enkel probleem op. Gé en Har nemen de tijd om een groot zeeschip voor te laten gaan, schuilen in de luwte als er onverwacht een fikse plens regen valt en vervolgen daarna onverstoord hun tocht. Van de deining, waar Gerrit een beetje voor waarschuwde, is geen sprake. Op een enkele voorbij stuwende vleugelboot en dat enorme zeeschip in de verte na is het rustig. Je voelt je in je sloepje wel erg nietig, maar er is geen tijd om daar over te tobben, want er is van alles te zien. In de verte het Amsterdamse havengebied en aan de rechterkant van het kanaal het industriegebied van Zaanstad met veel indrukwekkende gebouwen.

Vlak voorbij de pont bij Buitenhuisen vaart iedereen weer op dezelfde route. Via Zijkanaal C, de grote sluis van Spaarndam en Mooie Nel naar de hoofdstad van Noord Holland. De Bellus, Damarin en de Kaaglander slaan direct na de sluis bij Spaarndam rechtsom. De oude Kolksluis in dit plaatsje oefent een onweerstaanbare aantrekkingskracht uit. Bovendien is het de hoogste tijd voor een terrasje en we willen die Hansje Brinker wel eens aanschouwen. Hij staat in brons op de dijk. We horen dat deze historische sluis stamt uit 1285 en een paar jaar geleden door vrijwilligers is gerestaureerd. In het weekend bedienen ze als geroutineerd sluiswachter zelf de eiken sluisdeuren.

Op de Mooie Nel betreft de lucht in ijtempo en een stortbui is onvermijdelijk. De hemel huilt van geluk op deze broeierige namiddag. Razendsnel gaan de buiskappen omhoog, Ellen schuilt in het vooronder van de Kaaglander en alleen Jan krijgt, staand op het achterplecht van zijn platbodem, de volle laag. Als enige beroepsschipper in het gezelschap deert het hem nauwelijks. Om Jan uit het lood te krijgen is meer nodig dan een buitje van hooguit een kwartier.

Vlak voor Haarlem schijnt de zon al weer. Hans vaart in zijn ontembare enthousiasme zo maar door rood licht en hij verontschuldigt zich bij de foeterende brugwachter: "Sorry, maar mijn glazen zijn nog een beetje beslagen door die plensbui van net." Met een grijs van oor tot oor komt de Bodegraver er mee weg. Om te kunnen overnachten in de Spaarvestad moeten we het havenkantoor eerst afrekenen. Daar treffen we de AliB2 die veel later uit Purmerend is vertrokken en rechtstreeks naar Haarlem is opgestoomd. Gezamenlijk varen we Het Spaarne op en direct voorbij de eerste bocht toont de St. Bavo zich in volle glorie. Hoe indrukwekkend. De AliB2 meert midden in de stad af, vlak voor de Gravestenenbrug en op een steenworp van het Teylers Museum. De sloepen schurken zich voorzichtig tegen de voormalige zandschuit aan. Er is tijd voldoende om de historische stad te verkennen of nog een terrasje te pikken.

Rond zeven uur luidt Nancy de bel voor het driegangen diner. De gebeurtenissen van deze dag gaan over tafel. We lachen om elkaar en om onze onbeholpenheden. Opnieuw blijkt dat er tijd bij de vleet was om onderweg ergens aan te leggen en een uitstapje te maken. Maar kennelijk willen we allemaal recht op het einddoel af en gunnen onszelf geen eigen initiatieven. Vandaag zijn Har en Gé opnieuw de uitzondering op de regel. Rob vat het kernachtig samen: "We moeten afleren te jakkeren." En zo is het maar net! 's Avonds wordt het laat en Hans ontpopt zich als de moppentrommel van het gezelschap.

AliB2 laat je nieuwe vaargebieden ontdekken. Vijf sloepen varen met hem mee (deel 4 en slot): Haarlem-Alphen

<http://www.godevaart.nl/alib2-laait-je-nieuwe-vaargebieden-ontdekken-vijf-sloepen-varen-met-hem-mee-deel-4-en-slot-haarlem-al>

Bij het ontbijt bespreekt Gerrit, net als de voorgaande dagen, de plannen voor vandaag. Iedereen is het erover eens om niet op het eindpunt in Alphen aan de Rijn te verzamelen, maar slechts voor een deel gezamenlijk op te trekken. Vanaf de Ringvaart Haarlemmermeer kiezen de sloepen bij De Kaag en Oude Wetering een eigen route naar hun thuishavens.

Ik knoop in de stuurhut van de AliB2 een gesprek aan met Gerrit. Hij praat honderduit over zijn vaarervaringen, zijn toekomstplannen en levensopvatting. Gerrit kent iedereen op het water en iedereen kent Gerrit. De sluis- en brugwachters, kapiteins van passerende toeristenboten en passanten op de wal. Iedereen beantwoordt zijn joviale groet. Hij heeft de grootste lol als hij met zijn waterpistooltje opvarenden van passerende bootjes natspuit. Niemand wordt kwaad, iedereen schaterlacht met dit prachtige weer. Hij vertelt hoe hij op het idee kwam voor dit arrangement: “Al twintig jaar organiseer ik fietstochten op verschillende locaties in het land. De AliB2 fungeert dan als uitvalsbasis en vaart mee van etappeplaats naar etappeplaats. De fietsers overnachten en eten aan boord. Vanaf mijn aanlegsteiger in Alphen aan de Rijn zag ik dagelijks tientallen sloepen voorbij varen. Toen viel het kwartje. Waarom niet een vergelijkbaar arrangement voor sloepen in de markt zetten?”

Veel sloepvaarders blijven in hun eigen gebied en zijn huiverig om nieuwe vaargebieden te verkennen. Ze willen best dat avontuur aangaan maar hebben iemand nodig die ze over die drempel helpt. Dat doe ik door ze een uitgestippelde route aan te bieden en ze van vaartips te voorzien. Bovendien ken ik de plaatsen die we aandoen als mijn broekzak. Verder overnachten ze in onze hutten en maken gebruik van het sanitair aan boord. Wel zo comfortabel. Mensen willen voor een deel de dag individueel invullen, maar toch gezamenlijk optrekken. Ik breng daar een balans in aan. Je ziet ze na afloop van de dag hun ervaringen delen. Prachtig om te zien hoe er dan een aimabel groepsgevoel ontstaat. Christiane en Nancy leggen ze rondom in de watten en laten ze zorgeloos genieten van hun nieuwe beleving. Dat is precies de reden dat we extra aandacht schenken aan het eten. Dat moet perfect zijn en het geeft enorm veel voldoening als onze gasten dat waarderen. Juist bij het ontbijt en diner komen de tongen los. Volgens mij is er een enorme behoefte aan dit arrangement. Ik ga er volgend seizoen zeker mee door.”